

AZ ELME MEGÚJÍTÁSA – Római levél 12.

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.02.26.

Ma folytatjuk a Római levelet, és hitem és reményem szerint a jövő héten befejezzük. Nagyon-nagyon fontos ez a levél, gyakorlatilag ez a páli evangélium, ami itt össze van foglalva, és ahhoz, hogy hitbizonyosságunk legyen, ez a levél szinte elkerülhetetlen. Ha ezt a levelet megértjük, akkor megértjük a megigazolást, a hit általi megigazolást, és azt is megértjük, hogy a Római levél nemcsak a 4. és 5. fejezetből áll, hogy igazak vagyunk Isten előtt. Ez a levél több mindenről szól, és ha csak erről prédikálnánk, egész életünk végéig, akkor is lenne üzenete a számunkra. Nincs olyan üzenet, amit végül is be tudunk fejezni, csak abba tudjuk hagyni, és folytatni valahol máshol.

Ha összességében nézzük, a Római levél a hitről és a megigazolásról szól, de van tovább is, nem áll meg itt, hanem leírja, hogy mit kezdjünk ezzel a megigazoltságunkkal, mit kezdjünk ezzel a megigazult étellel.

Ma a 12. fejezetet és a 13. fejezetet fogjuk olvasni. Természetesen az egész könyvet csak madártávlatból tudjuk átnézni néhány alkalommal, de így is van üzenete a számunkra, és így is hitbizonyosságot kaphatunk a levél kapcsán. Csak nagyon röviden, tényleg két mondatokat írtam fel, és lehet, hogy inkább olvasni fogom, hogy ne bonyolódjak bele. Eljutottunk 11. fejezetig a Római levélben, most egy kicsit nézzük meg, hogy addig mi történt.

Az első fejezetben Pál örül és megdicséri a rómaiakat, hogy az ő hitüknek az egész világon híre van, és azt mondja, hogy Isten ereje, az Isten Evangéliuma az erő az üdvösségre. A zsidónak is meg a görögnek is, mindenki számára. Pál arra figyelmezteti a rómaiakat, hogy a természetükből adódóan ismerik az igazságot, akár a pogányok is, de mégis a bűn és az Isten tagadása felé fordulnak, ezért az ítélet elkerülhetetlen a számukra. Az is megállapításra került az első részből, hogy minden ember bűnös, és mindenkinek szüksége van Isten kegyelmére. Tehát körülbelül ennyi, ha nagyon tömören ezt össze akarjuk foglalni.

Második fejezet. Az igazságosság minden embert érint olyan tekintetben, hogy mindenki számára eljön az ítélet napja. Pál arra hívja fel a figyelmet, hogy ez minden emberre vonatkozik, függetlenül attól, hogy milyen néphez, milyen valláshoz, vagy akármilyen törvényhez tartozik. Tehát a törvény ismerete önmagában nem elegendő az üdvösséghez, hanem akik a törvény alatt vannak – itt a zsidókról van szó –, azoknak a törvényt meg is kell cselekedni, sőt még az sem ad üdvösséget, hanem hittel kell, hogy megcselekedjék. Az apostol kijelenti, hogy az Isten irgalmára szorulnak, és csak hit által lehetnek igaznak ítélve, nem pedig a törvény cselekedetei által. Tehát a törvény cselekedeteiből nem lehet megigazolni.

A harmadik fejezetet, ha tényleg nagyon tömören akarjuk összefoglalni, akkor az összes ember bűnös, az üdvösséget csak Krisztus által lehet elérni. Tehát senki nem érdemli meg az üdvösséget a saját erénye alapján. Sajnos nagyon sok önmegváltó ember van. Nagyon mély üzenete van ennek. Az üdvösséget senki nem tudja elnyerni, sem a törvény szerint megigazolni, hanem csak hit által. Az embernek nem a törvény betartása, hanem a Krisztusban való hitnek az elfogadása által van reménye az üdvösségre. Minden embernek, legyen az zsidó, legyen az görög, legyen az bárki. Az Ige kijelenti, hogy a Krisztus áldozata által mindenki megigazolható, aki hisz Benne. Ez egy óriási dolog. Isten a zsidó népet választotta ki a népek világosságául. Ez azért új üzenet, akkor és ott, mert ez nem volt olyan egyértelmű. A pogány népek keresték Istent, keresték az üdvösség útját, és mindenféle vallásban keresték. De ez egy új üzenet volt, új volt a zsidóknak is, és akik az ígéreteket ismerték, vagy megnézték a prófétákat, azok pontosan tudták azt, hogy ezek az ígéretek Krisztusban teljessé válnak.

Menjünk, nézzük a negyedik fejezetet! Az igazság a hit által való megigazoláson keresztül érhető el, nem a törvény szerinti cselekedetek alapján. Még mindig van sok önmegváltó ember, sok önmegváltó keresztény, úgy gondolják, hogy az örök életet úgy tudjuk elérni, ha sok jót cselekszünk. Hiábavalóvá tettük a kereszt munkáját, és akkor Krisztus hiába halt meg, ha az üdvösség a

cselekedetek által elérhető lenne, vagy lett volna. Ez a fejezet bizonyítja be, hogy az igazság Krisztusban való hit általi elfogadásával jár, nem a törvény szerinti cselekedetek által. Pál a hitet Ábrahám példáján keresztül meghatározza, aki hitéért igaznak lett ítélve Isten előtt, még mielőtt a körülmetélkedés törvénye megszületett volna. Az Ige hangsúlyozza, hogy a hit az igazság kulcsa, mert Isten a hitet megigazulásra való feltételként fogadja el, és ezzel az ember igazságosságát elismeri. Tehát hit által tudunk megigazulni, és ezt Ábrahám hitén keresztül is gyönyörűségesen bemutatja az Írás.

Ha az ötödik fejezetet nagyon tömören össze akarnánk foglalni, békesség Krisztus által való elérése, és az Ő áldozatának a nagysága. Tehát nem a mi cselekedetünk nagysága, nem a hívő cselekedetének nagysága, hanem a Krisztus cselekedetének a nagyságáról szól, a hit által való megigazulás áldásairól és következményeiről szól. Az apostol azt tanítja az Igén keresztül, hogy a Krisztusban való hit elfogadása által békét köthet Istennel minden ember, és reményt kaphat a dicsőségre.

A harmadik fejezet. A 3,23. azt mondja, hogy mindenki híján van, és mindenki szűkölködik az Isten dicsősége nélkül. Az Isten dicsősége az Isten jelenléte. Az Isten jelenlétébe az ember nem léphetett be. Az ószövetségben is csak a főpap, és ő is egy évben csak egyetlen alkalommal mehetett be az Isten jelenlétébe, a Szentek Szentjébe, a Jom Kippur napján, amikor az éves engesztelő áldozatot bemutatta. A nép el volt zárva Isten jelenlététől, és ezért mondja az Írás, hogy mindenki szűkölködik Isten dicsősége nélkül. Ez hatalmas dolog, hogy hit által beléphetünk az Istennel való közösségbe. Ez óriási dolog, egy nagyon-nagyon jó hír, annyira jó hír, hogy szinte hihetetlen! Krisztus áldozatának elfogadása által az ember megszabadul az ítélettől, és Isten kegyelmének a részesévé válik.

Mit jelent az, hogy megszabadul az ítélettől? Azt, hogy Krisztusban megítéltetik. Krisztus keresztségében való hitet Isten igazságként tudja be a hívőnek. Mi történt a kereszten? Jézus vállalta magára a mi bűneinket, és azt mondja az Írás, hogy Vele együtt meghaltunk, és Vele együtt feltámadtunk. Egy halott ember felett nem lehet ítéletet mondani, mert meghaltunk. Meghaltunk Krisztussal a bűnnek, és feltámadtunk Vele együtt igazságnak. Ez a keresztség munkájának a lényege, az ebben való hit által válik az ember krisztusivá. Ez az újjászületés, amikor Krisztusnak ezt az áldozatát elfogadjuk. Kijelenti az Igében az apostolon keresztül a Szent Szellem, hogy az ember az ítéletének elkerülése mellett örökséget kap az örök életben, és a Krisztusban való új életre kelhet, és ezt nagyon-nagyon sokszor prédikálták. Nagyon sokszor ragadják ki ezt a részt a Római levélből, és itt becsukják a Bibliát, és nincs tovább. Rendben van, hogy megigazultunk, és nyilván ez a legfontosabb, és üdvbizonyossága kell, hogy legyen a hívőnek, de Isten valamit kezdeni akar ezzel az új élettel. Ő nem akar itt megállni, hogy újjá teremtett bennünket, a fiaivá fogadott bennünket. Úgy, ahogy annak idején a kiválasztott néppel, Izráellel célja volt, velünk is célja volt. Azt akarja Isten, hogy ebben a megigazultságban járjunk.

Azért foglalom itt össze, mert a 12. fejezet majd erről fog nekünk szólni, hogy mit kezdünk ezzel a Krisztusban megigazult élettel. Odáig nagyon sokan eljutottak, hogy megigazultunk Krisztusban, hogy krisztusivá váltunk. Sokan azt prédikálják, hogy igen, nézzük meg Ábrahám hitét, és nekünk már nem kell tenni semmit, mert Krisztus megváltott bennünket.

Nem, nem, ebben a megigazult életben nekünk igenis járni kell, és megvan a feladatunk. A 6. fejezet tanítja, hogy a keresztényeknek az átformált életük az egyik legfontosabb aspektusa. Az Ige azt tanítja, hogy a keresztények meghaltak a bűnnek és meghaltak a bűnös életmódnak. Tehát itt Jézus miről beszél, mit akar Jézus látni a mi életünkben? Gyümölcsöt! Azt, hogy gyümölcsöt teremjünk, mégpedig a megigazultság gyümölcseit kell, hogy megteremjünk. Itt nem üres vallásos cselekedetéről beszélek, nem törvényekről. A Biblia nem egy törvénykönyv elsősorban, hanem a hit igazságait, a hit alapjait tanítja meg nekünk, és végig Krisztusra mutat, végig a Megváltóra mutat. Istennek kell szolgálnunk a megváltásunk után. Az átformálódott élet azonban nem a saját erőfeszítéseink eredménye, hanem a Szent Szellem munkájának az eredménye, amelyet hit által fogadunk el, írja a Filippi 1,6. Aki elkezdte bennünk a jó munkát, az be is fejezi a Krisztus Jézus napjáig, de ez nem automatikus. Nem az van, hogy most már újjászülettem, megigazultam, betöltkeztem Szent Szellemmel, nézhetem a kedvenc sorozatomat, aztán majd Isten mindent elvégez bennem, és majd föl fogok növekedni. Miután én megigazultam, egyik reggel csak fölkelek és már egy

érett, egy teljes krisztusi jellemmel rendelkező keresztény leszek! – hát ez nem így működik. Majd mindjárt fogjuk látni a Róma levél 7. fejezetében. Pálnak dilemmája van a bűnös emberi természet volta miatt, és a törvény ereje megmutatja, hogy nem olyan egyszerű. Lesz még az embernek problémája a hústest természetével, és Pál ezt a saját élményein keresztül mutatja be, hogy a törvény betartása sem menti fel az embert. Nem tud megszabadulni a törvény által.

A törvény elleni lázadás és a bűnös életmód helyett azonban az Istennek való engedelmességre és a Szent Szellem munkájára kell támaszkodnia az átformálódás során. Tehát van egy segítőnk. Az Ige hangsúlyozza, hogy maga a törvény jó, a törvény Istentől származik, de nem képes a bűn megszüntetésére, csak azt követeli az embertől, hogy éljen Isten akarata szerint. A törvény semmit nem tud tenni értünk. Hallottunk olyan üzeneteket, hogy a törvény jó, hát akkor prédikáljuk a törvényt! A törvény valóban jó, nincs vele semmi baj, ha a mózesi törvényeket nézzük. Az ember bűnös természetével van baj, hogy a törvényt nem képes megtartani és ettől várja az üdvösségét. Mi a probléma ezzel? Az, hogy az embernek frusztrációt okoz, mindig azt érzi, hogy soha nem tud megfelelni Istennek. Én magam egy vallásból jövök, tehát én ezt nagyon-nagyon átéltem. Gyerekkoromban kötelező volt gyónni, ez az egyetlen dolog, amit utáltam, bocsánat, hogy így mondtam. Egyrészt tudtam, hogy nem tudom felsorolni az összes bűnömet, másrészt attól félttem, hogy a pap nehogy elmondja a szüleimnek, a harmadik pedig az, amikor kijöttem, és ha ott az ember nem mondott el mindent, akkor mehettem volna vissza. Ez olyan, mint amikor a macska kergeti a farkát. Igazából nekem nincs semmi bajom a bűnmegvallással, de a módjával van némi probléma.

A bűn az rád és Istenre tartozik. A Biblia az Újszövetségben három helyen említi a bűnmegvallást, ezekkel a bűnmegvallási gyakorlatokkal az a probléma, hogy egy olyan dolog, aminek soha nincs vége. Megvallottad a bűnödöt, ránéztél a másokra, nahát, hogy néz már ki! – és mehatsz is vissza és vallhatod újra. Ebből nem lehet megszabadulni így. Viszont a kapcsolatunkat igenis rendezni kell Istennel. Fel kell ismernünk a céltévesztéseinket, és áttelődött a hangsúly a cselekedetekre a bűnök megvallására. Hú, megvallottam a bűnömet, akkor most megnyugtattam a lelkiismeretemet egy kicsit! De nem ez a mód, nem ez a lényeg, és nem ez a cél. A cél az, hogy ismerjük fel a céltévesztéseinket és változzunk meg, mert ez a lényeg. A megtérés a keresztényeknek van. Forduljunk vissza, forduljunk vissza oda, ahonnan kiestünk. Pálnak is ezzel problémája volt, ő sem tudta megtenni, de még mindig vannak emberek, akik ma is próbálkoznak. Nem lehet!

Az átformált élet alapja a Krisztusban lévő hit, az élet minden területére kiterjedő engedelmisség a hit megnyilvánulása. Honnan látják a hitünket az emberek? Beszélhetsz te is, én is, meg bárki, hogy mekkora hitem van. A hitemet a cselekedetem fogja megmutatni.

Tehát a hit által elnyert örökséget, az Istennel való egyesülés áldásait is bemutatja 8. fejezet. Az úgy kezdődik: „**Nincs azért immár semmi kárhozzátásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak**”, tehát nincs ítéletünk, mert Jézus elhordozta az ítéletünket, és a Szent Szellem munkája révén az ember képes megszabadulni a bűn rabszolgaságából. Mondja az Írás, hogy ne legyünk szolgái, ne legyünk rabszolgái a bűnnek, hanem mi uraljuk az életünket, és ne legyünk rabszolgái a bűnös emberi természetnek, mert ebben az átformált életben a Szent Szellem erejével képesek vagyunk arra – csak általa vagyunk képesek arra –, hogy győzelmet arassunk az életünk minden területén és gyümölcsöt tudjunk teremni.

A 9. fejezet Isten szuverenitásáról szól, hogy Isten kiválasztotta az embereket, de nem az üdvösségre. Innen származnak olyan – megítélésem szerint is, az Ige szerint is – téves tanítások, mint a predesztináció, ennek a jelentése eleve elrendelés, hogy Isten eleve kiválasztotta azokat, akik üdvözülhetnek, és akik mehetnek a kárhozzatra, és vannak testvéreink, akik ebben hisznek. Ez hazugság, mert Isten kiválasztása a Krisztusra vonatkozik! Krisztust választotta ki, hogy akik Őbenne hisznek, azok üdvözülhetnek, és hogy ki hisz Krisztusban, azt mindenki saját maga dönti el és ez mindenkinek a saját választása. Itt éppen azt a példát hozza fel Pál apostol, hogy kiválasztotta Jákobot, pedig Ézsau volt az elsőszülött. Ehhez igenis Istennek megvan a joga. Tehát a 9. fejezetben Pál hangsúlyozza, hogy az üdvösséghez is szükséges a hit, és szükséges az elfogadás, tehát nem a kiválasztás szerint van, a kiválasztás az önmagában véve nem elég. Izsák és Jákob példáján

keresztül mutatja be ezt az Ige, hogy Isten szabadon dönthet, hogy kiket választ és ez nem sérti az Ő igazságosságát vagy a szeretetét.

A 10. fejezetnél jutunk el oda, hogy rendben, de hogyan tudjuk ezt a megigazult életet elfogadni? Úgy, hogy az üdvösség üzenete elér mindenkit, aki hisz. Aki hisz! Pál a hit fontosságát hangsúlyozza az üdvösség megszerzése szempontjából, ezt taglalja a 10. fejezetben Isten Igéje és arra buzdítja a zsidókat és a pogányokat, hogy hit által közeledjenek Istenhez, mert senki sincs kizárva az üdvösségből. Ez új hír volt nagyon a zsidóknak. Ők meg voltak győződve, hogy a pogányoknak a judaizmus valamelyik ágához kell tartozni ahhoz, hogy Istennel bármilyen kapcsolatba kerüljenek. De ha megnézzük az ábrahámi ígéretet, az ábrahámi ígéret ugyanúgy szólt a pogányoknak is, mint ahogy a zsidóknak. Az Írás nagyon egyszerűvé teszi. Pálon keresztül Isten Szellemétől kaptuk az Írást, tehát nem Pálnak tudható be elsősorban.

A hit Krisztusban való elfogadását nagyon egyszerű módszerrel mutatja be a 10. fejezet. Hangsúlyozza, hogy a szívbeli hitet meg kell vallani a szánkkal. Ez a hitmegvallásunk, ezáltal képes az ember az üdvösséget elfogadni. Az Ige kijelenti, hogy a Krisztusban való üdvösség nem a saját érdemeink eredménye, hanem az Isten kegyelmének az ajándéka, amelyet a hit általi elfogadással lehet elnyerni. Ez a cselekvő, önmegváltó embereknek, mint amilyen én is voltam korábban és úgy gondoltam, hogy lehet az, hogy Isten csak úgy üdvözít azért, mert elfogadtam Jézus munkáját? Ezt nagyon nehéz felfogni az emberi elmének, de az Ige ezt tanítja és ez az igazság. Azért kell erről sokszor beszélni, mert nagyon sokaknak nincs üdvbizonyossága, úgy gondolják, hogy a saját teljesítményük miatt van üdvösségük vagy nincs üdvösségük. Igen, a cselekedetek gyümölcsök, a cselekedetek az újjászületett szellem gyümölcsei, ha felnövekedtünk, mert a bűnös testünk és a lelkünk nincs megváltva. A szellemünk új teremtés, a szellemünk az, ami krisztusi, de majd mindjárt itt a 12. fejezetben jön az, hogy mi a mi teendők ebben a megigazultságban.

Isten ingyen elvégezte a kereszt munkájával, hogy mi szabadok lehessünk, megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába. De mit kezdünk ezzel a megigazult étellel? Beszéljünk erről a Biblia. Miből fakad a jó cselekedetünk? Mindez ugyanúgy Isten munkája.

A 11. fejezet pedig Izraellel foglalkozik, és ezt is érdemes lenne elolvasni drága keresztény testvéreinknek is, nekünk is beszélni kell egy kicsit erről, hogy Izraelt nem vetette el Isten. Most a pogányok vannak a színpadon, látszólag a második helyre kerültek jelenleg a zsidók, de ne felejtjük el soha, hogy Isten nem hamis ígérető! A 11. fejezet ezt nagyon-nagyon jól tárgyalja, hogy Isten által választott nép Izrael, nem vész el, bár sokan közülük elutasították a Krisztust. Azt hangsúlyozza, hogy Isten szuverén módon választja ki a népét, és az általa választottak mindig lesznek hűséges követői. Pál azt is kijelenti, hogy a pogányoknak is van helyük Isten országában, és hogy az általuk elfogadott hit ugyanúgy a zsidóknak is a rendelkezésére áll. Itt a 11. fejezetben azt mondja az Írás, hogy éljenek az Isten akaratának megfelelően és szeretettel bánjanak egymással, mert az Isten iránti hűség és az embertársak szeretete az alapja az igazi keresztény életnek. Ezt is a Római levél 5,5-ben olvassuk, hogy „mert az Istennek szerelme kitöltötte a mi szívünkbe a Szent Szellem által”. Többféle szeretetet meg lehet különböztetni, az erotic, a fileo, az agapé szeretet, de az a szeretet, amiről az Ige beszél, az az agapé: az isteni fajta szeretet.

Itt jutottunk el a Római levél 12. fejezetéig. Ez tényleg csak nagyon madártávlatból nézve egy kis összefoglalás, hogy itt mi történjen tovább. A 12. fejezetet nézzük, hogy most mit kezdünk ezzel a megigazult életünkkel.

Róma 12,1–2.

1. Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Itt egy kicsit el fogok időzni, mert a Biblia ad nekünk utasításokat. Bizony vannak a Bibliában utasítások. Ezt nem nevezném törvénynek, hanem hogy mi az, amit Isten elvár tőlünk. Mi az, amiről az Írás azt mondja, hogy az nekünk jó, ha megtesszük.

Ezt nem törvény, nem parancsolat szerint kell megtennünk, hanem belülről, a saját elhatározásunkból kell fakadnia. Ugye úgy kezdődik, hogy szánjuk oda magunkat. Kinek kell ezt megtenni? Isten nem akarja ezt sem ránk erőltetni. Ő semmit nem akar ránk erőltetni. Szabadok vagyunk, szabadon választhatunk. De az Írás világosan írja, hogy ha mi ezt megtesszük, akkor abból nekünk mi származik. Ez nem üdvösség kérdés már. Az üdvösségünk megvan. A hátralévő fejezetek a keresztyén élet alakulásáról és az Istennel való kapcsolatunk megnyilvánulásairól szólnak. Ezek a szakaszok részletesen ismertetik, hogy az igazságosságra, az Isten akaratára való törekvés hogyan határozza meg a keresztyének életét, és hogyan kell megnyilvánulnia annak az életnek, amelyet valóban az Isten akarata szerint élnek. Tehát a 12. fejezet erről szól.

Az Írás azt fejtegeti a továbbiakban, mindjárt nézzük részletesen is, hogy az Istennek tetsző szolgálat az önmegtagadáson, a szereteten, és az engedelmisségen alapul. Tanította ezt Jézus, hogy meg kell, hogy haljunk önmagunknak, és aki meghal önmagának, az megnyeri az életet. Az igazság megnyilvánulása pedig az Isten akaratának megfelelő cselekedetekben és a testvéreinkkel való kapcsolatban, az ellenségekkel való kapcsolatban, az embertársainkkal való kapcsolatban jelenik meg.

Az átformált élet a hit és a Szent Szellem munkája révén valósul meg, és az igazság megnyilvánulása a hívő életében Isten dicsőségét hirdeti a világ előtt. Ne felejtsük el a küldetésünket. A szolgálatunknak a három irányáról már többször említést tettem. Fölfelé, befelé, kifelé, így könnyű megjegyezni. Az első szolgálatunk fölfelé irányul. Tehát elsősorban Isten felé szolgálunk. Őt szolgáljuk, ez az elsődleges szolgálatunk.

Utána a befelé való szolgálat van, hogy a közösségben hogyan éljük meg a hitünket, hogyan szolgálunk a testvéreink felé, hogyan viszonyuljunk ahhoz a közösséghez, ahova Isten elhelyezett bennünket, hogyan viszonyuljunk egymáshoz a házasságban, hogyan neveljük a gyermekeinket. Tehát ez a befelé való szolgálat, hogy a szűk körben való közösségben hogyan nyilvánuljon meg az Isten igazságossága.

A harmadik, ami nagyon fontos, hogy hogyan szolgáljunk kifelé, a világ felé. Minden hívőnek szolgálata van a világ felé. Mert lehet, hogy a világnak nincs Bibliája, de te ott vagy egy munkahelyen egy világi emberrel, és annak a világi embernek te vagy a Bibliája. Látja a te viselkedésedet, hogy te hogyan éled a hétköznapijaidat. Vonzó-e az a keresztyén élet, vagy csak kirakod a halas matricát, aztán szuper, én keresztyén vagyok, közben együtt lopod vele a papírt a munkahelyedről? Vagy azt mondod, hogy nem, barátom, én Krisztus hívője vagyok, és én nem fogom elvinni a munkahelyről sem a tollat, sem a papírt! Egyik testvérünk beszámolt arról, hogy gúnyolták először azért, mert keresztyén. Mondta, hogy nem, nem, nem én ezekben a csínyekben nem vagyok benne! Anélkül, hogy bármit beszélt volna Jézusról, vagy bármit beszélt volna a Bibliáról, vagy adott volna nekik ilyen kis igehelyes matricákat, elkezdtek érdeklődni iránta.

Tehát bizony mindannyian Krisztust képviseljük, ha te Krisztus hívője vagy, és ahogy a világ felé megnyilvánulunk, abból a világ olvas. Figyel téged, hogy mit csinálsz, hogyan viselkedsz, mit teszel. Nem mintha ez üdvösség kérdése lenne, de ez a világ felé való szolgálatunk.

Ha ugyanazt tesszük, amit a világ emberei, ha ugyanúgy élünk, ahogy ők, akkor miért legyen ő keresztyén? Azt mondja az Ige, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent áldozatul. Mit jelent ez? Tehát arra buzdítja az Ige a hívőt, hogy ajánlják fel magukat Istennek tetsző áldozatul. Itt kedves van írva, de ha megnézted az eredetét, ott ugyanúgy benne van, hogy az Istennek tetsző. Többféle fordítása van egy-egy görög szónak, és ez ugyanazt jelenti. Ezzel az üzenettel azt kívánja kifejezni, hogy az igazi istentisztelet nem csak formális, nem csak külső megnyilvánulásokból áll, hanem sokkal inkább az életünk által nyilvánul meg. Az élő, szent, Istennek tetsző áldozat fogalmával utal arra, hogy az igazi istentisztelet az életünk minden területére kiterjedő áldozatot jelent.

Az élő áldozat azt jelenti, hogy az életünket kell Istennek szentelni. Nem csak a gyülekezetben, hanem az életünk minden pillanatában. A szent mit jelent? A szent azt jelenti, hogy Isten számára elkülönített, nem közönséges. Tehát amit elkülönítünk Istennek, azt nem közönséges dolgokra használjuk. Istennek tetsző életet kell, hogy éljünk, Isten ezt elvárja tőlünk. Az Istennek tetsző áldozat nem azt jelenti, hogy ne legyenek saját vágyaink, saját elképzeléseink, és hogy mindig mindent jól fogsz csinálni. Nem, ez egy szívbeli megnyilvánulás, egy hitbeli megnyilvánulás. Ennek nem csak a közösségben kell megnyilvánulni, vagy vasárnaponként, vagy néha, hanem az embertársainkkal való mindennapi kapcsolatban, az ellenünk vétkezőkkel való kapcsolatban is.

Az igazi odaszentelés fogalmát arra használja, hogy a hívőket arra ösztönözze, hogy testi, lelki áldozattá tegyék az életüket Isten számára. Mit jelent az, hogy áldozat? Ezt kiírtam magamnak, és föl is fogom olvasni, hogy mit jelent az, hogy áldozat: *Valamilyen értékkel bíró dolgot felajánlani valaki más számára.* Az nem áldozat, hogy úgysem kell semmire, jó lesz valakinek, odaadom. Ebben nincsen benne az, hogy áldozat.

Amikor Dávid megvette a templom helyét, akkor oda akarta neki ajándékozni ingyen a tulajdonos. Azt mondja, hogy nem, nem, én ezért fizetni akarok! Én ezért áldozatot akarok adni! Én ezért valami értéket akarok adni. Én nem akarok olcsón hozzájutni. Ez az áldozat, amikor valamit odaszánunk Isten számára. Lehet anyagi, lehet szellemi, lehet személyes természetű áldozat. Általában valamilyen célt, vagy valamilyen ügyet szolgálunk vele. Természetesen itt Isten céljait, Isten ügyeit szolgáljuk vele. Áldozatot hozni gyakran egy komoly elkötelezettséget jelent, és önmegtagadást igényel. Lehetőséget ad arra, hogy az áldozatot hozó személy kifejezze a hűségét, az elkötelezettségét és a háláját.

Nézzük, hogy mit foglal magában az odaszentelés. Valamit teljes egészében Isten szolgálatába állítunk, ez az odaszentelődés. Isten azt szeretné, ha a megigazult életünket felajánlanánk neki. Ő nem akar megfosztani bennünket semmi jótól, sőt mindent nekünk adott a Krisztussal. De azt akarja, hogy ezt önként tedd meg, és nem parancsolat szerint. Mert ha parancsolat szerint tesszük, akkor jobb, ha meg sem tettük volna, mert akkor törvényből tesszük. És éppen ezt jelenti, hogy ez az átfórt élet, az új teremtés, megigazult krisztusi ember odaszánja először is a saját cselekedeteit a Krisztusnak. Ez áldozatokkal jár, erőfeszítésekkel jár. Van, hogy nem azt tesszük, amit éppen a hústest szerint, vagy a kívánságaink szerint tenni akarunk. Ezt jelenti az odaszánás. Az odaszentelt személy, vagy dolog, ha az Isten akaratának megfelelően működik, az Isten dicsőségét szolgálja.

Mit foglal ez magában általában? Önmegtagadást, engedelmisséget, és természetesen a Krisztusban való hitet, elkötelezettséget igényel. Lehetőséget ad arra, hogy az odaszentelt személy, vagy dolog tényleg valóban Istennek szolgáljon.

Mi az első lépés az odaszentelésben? Az Isten akaratának megismerése. Ez az első lépés, hogy meg kell, hogy ismerjük Isten akaratát a saját életünkre vonatkozólag. Mit akar tőlem Isten, hogy tegyek? Mit tudok én tenni Őerte? Mi az, amit megtehetek a Krisztusért? Mi az, amit megtehetek az Ő országáért? Ez azt jelenti, hogy ismernünk kell Isten akaratát ahhoz, hogy megtudjuk, hogyan élhetjük az életünket az Ő akarata szerint.

Az Ő akaratának a megismerése hogyan történik? Úgy, hogy tanulmányozzuk az Igét. Hogy lehet megélni, hogy lehet növekedni, hogy lehet megismerni közösségben? Nem virtuális közösségben, hanem élő közösségben tudjuk megélni, és mindez a Szent Szellem kijelentésén keresztül lehetséges. Azt akarja Isten, hogy a hitünket a közösségben éljük meg. A közösségben tudunk növekedni, a közösségben tudunk fejlődni. Nézd meg Jézust és a tanítványait, nem emaileztek egymással, vagy akkor levelezés volt. Hogyan élte meg Jézus a közösséget? Úgy, hogy együtt voltak. Ez a közösségnek a lényege. Ha valaki növekedni akar, akkor a közösség nem elkerülhető, sem az előnyével, sem a hátrányával. Az ember éppen akkor tud fejlődni, ha közösségben gyakorolja a hitét.

Isten közösségpárti. Könnyű szeretetben lenni olyan valakivel, aki nincs itt, aki nem szól be neked, aki nem sért meg téged, aki nem ül oda a helyedre, vagy nem mond rád valami csúnyát. Azzal nagyon könnyű közösségben lenni, az mindenkinek megy. Jézus is mondta a tanítványainak, hogy meddig szenvedlek el még titeket? Igen, nekünk is el kell szenvednünk egymást, és ebben a

szenvetés szóban benne van az, hogy nem mindig lesz egyszerű. Hiába vagyunk Krisztusban, mert mindannyian a növekedés útján vagyunk. Egyikünk sem érte el a tökéletességet. Azt mondja Pál, hogy még ő sem érte el. Bizony növekednünk kell, és ez türelemmel jár. Amikor a gyerekedet neveled, türelemmel vagy iránta, nem csapod agyon tizennégy éves korában vagy kamasz korában, vagy még korábban, és Isten meg fog jutalmazni majd téged ezért unokákkal. Fontos az, hogy ez kitartást igényel.

A második lépése az életünk megújítása, és ezt a Szent Szellem által leszünk képesek megtenni. Itt nem vallásosságról, nem képmutatásról beszélek, hanem tényleg egy igazi odaszentelésről. Ehhez meg kell, hogy újítsuk elsősorban a gondolatainkat, erről is beszél az Írás. Tehát ne alkalmazkodjunk ehhez a világhoz, és annak az értékrendjéhez, hanem képesek legyünk megváltozni, megújulni Isten akaratának a megismerésére, az azon való elmélkedés által, és ne a világ trendjéhez szabjuk magunkat. Mert ez Istennek a jó, kedves, és tökéletes akarata.

Az átforgált életünk alapja, amelyre az Ige tanít bennünket, hogy figyeljünk és megtaláljuk és megvalósítsuk azt. Ne csak ismerjük, hogy én megigazult vagyok, megigazult vagyok. Ez még önmagában nem sok jót hoz az embernek. Tehát változásokat kell végrehajtanunk folyamatosan a növekedésünk folyamán. Megyünk egy úton, megyünk egy cél felé, növekedni akarunk. Ezen az úton lesz sok minden, lesz sok kihívásunk, és meg kell állnunk minden helyzetben. Ha azt tesszük, amit Isten Igéje mond, ami Isten akarata, akkor az Istennek a tetszésére lesz, és a mi javunkra, a mi hasznunkra, a mi épülésünkre lesz. A saját énünkről, a saját akaratunkról sok esetben le kell mondani, át kell értékelni. Tehát nem csak külső megnyilvánulás. Az átalakulás a gondolkodás-módunkban kell, hogy először végbe menjen, majd a viselkedésünkben, a beszédünkben, a cselekedeteinkben mutatkozik meg. Tehát ezek nyilván nem külső, formális szabályok, hanem valóban egy belső átalakulás, belül történik meg.

Mi a különbség a törvény és a belső vezetés között? Mit jelent az, hogy van egy külső törvény, amely a zsidóknak volt, és nekünk pedig van egy belső törvényünk, amit Isten az újjászületéskor beleírt a hívó ember szívébe? Azt kell összhangba hozni az ember meg nem újított elméjével, az akaratával, és az érzéseivel. Bizony lesznek ellentétes érzéseid. Lehet, hogy ma nem szívesen keltél föl, mert az érzéseid szerint még aludtál volna tovább, de mégis itt vagy. Miért tudsz itt lenni? Mert leküzdötted ezt az érzést.

Sok olyan érzésünk van, amit le kell küzdeni. Amikor valakit jól fejbe vernél úgy a hústest szerint, akkor ezt az érzést le kell, hogy küzdjed. Meg kell feszítenünk és alá kell rendelnünk magunkat Isten akaratának és a Szent Szellem vezetésének. Ez nem mindig egyszerű. Erőfeszítést igényel a részünkről, odaszánást igényel a részünkről, és ez a keresztény életnek a része. Ha nincs nehézség, akkor nem tudunk növekedni. Nem lehet úgy izmokat növesztetni, hogy nem emeled föl a súlyt. Nem tudsz úgy megerősödni, hogy erőfeszítést ne kelljen hozni. Éppen erről beszél a 12. fejezet. Ez az egyik leggyötremlibb része a keresztény életünknek, hogy oda kell szánni magunkat.

Azt kell nézni, hogy mi az, amit az Írás mond, mi az, amit Isten Szelleme mond, és bizony meg kell, hogy feszítsük a hústestet, meg a világi gondolkodásunkat, meg sokszor az érzéseinket. Az érzéseid azok folyamatosan lesznek. Tapasztaltad már, hogy van, amikor esetleg rosszabb hangulatban vagy, és van, amikor meg örülsz. Mik ezek? Ezek érzések. Vannak érzéseink, van a hústestnek kívánsága, de ezeket nekünk kell leküzdenünk, Isten nem fogja helyettünk megtenni. Aki úgy akar fölnövekedni, hogy semmilyen erőfeszítést nem hoz, az örök csecsemő marad.

Ez a nagy tévedés, főleg karizmatikus körökben, hogy majd a Szent Szellem elvégzi. Hát elvégezné a Szent Szellem, ha hagynád neki! De ahhoz az kellene, hogy kövessük Őt. Az Isten fiait Isten Szelleme vezérli. Kik a fiak? Azok, akik felnőttek. Akik felnőttek, azok hagyják magukat vezetni a Szellem által. A gyerekeket pedig ide-oda hányja a szél mindenféle tanításnak a szelében. Jön az első nehézség és elrohannak. Jön az első kihívás és meghátrálnak. Azt írja a Zsidó levél, hogy mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem hogy életet nyerünk. Aki nehézség nélkül szeretné végigélni az életét, az csalódnai fog, hiszen Jézus nem mondta, hogy könnyű lesz ez az út, nem mondta, hogy semmilyen kihívásod nem lesz. Igenis szembe kell nézni,

és az Evangélium pedig jó hír. Isten megváltott bennünket, megszabadított bennünket, a gyermekeivé fogadott bennünket. Van egy gazdag édes Apukánk, aki gondoskodik a mi ellátásunkról. De ha mi nem arra megyünk, amerre az Apuka mondja, hanem eltévelyedünk, mint az a tékozló fiú, akkor kivonjuk magunkat az Isten áldásai alól.

A tékozló fiú is azt kérdezte, hogy miért történt ez velem? Most moslékot kell ennem? Hogy juthattam én ide? Szerencsétlen vagyok! Nem szerencsétlen voltál, hanem engedetlen! Ugyanez a helyzet velünk is, hogy Isten Szelleme vezet bennünket, ha hagyjuk. De Isten Szelleme soha nem lesz erőszakos velünk. Bármilyen megigazult lehetek, ha kívül helyezkedek Isten vezetésén, a Szent Szellem vezetésén, akkor ugyanaz fog történni velem, mint a világgal.

A természet törvényei nem szűntek meg. Nem tudom, hogy észrevetted-e? Ha egy keresztény kiugrik a tizedik emeletről, akkor ugyanúgy meghal, mintha egy pogány teszi ezt. A fizikai törvények nem szűntek meg! Valóban egy ellenséges területen járunk, de Isten Szellemének az erejével. Hogy Isten Szellemének ereje meg tudjon nyilvánulni, ehhez oda kell szólni magunkat, ehhez engedelmeskednünk kell Istennek.

Tehát az Istennek kedves, tökéletes akarátának a megismerése nem egyszerű. Egyrészt a hit által lehetséges ez is, tehát a hitben járás által és az áldozat. Az pedig befektetés. Nagyon sokan szeretnének befektetés nélkül nyereséget. Várják az eredményt, de ugyanazt teszik, amit tegnap, ami már húsz éve sem hozott eredményt. Állnak és várnak. Mikor változtatja már meg Isten az életemet? Ehhez neked meg kell tenni a magad részét! Ha nincs befektetés, akkor nem fog jönni eredmény sem.

A legjobb befektetés az, amit Isten országába fektetünk be. Ez a lehető legjobb befektetés. Ez a lehető legbölcsebb döntés. Amikor hozunk egy döntést, hogy igen, én ezen az úton járok, én eldöntöttem, hogy igenis követem a Szent Szellemet, eldöntöttem, hogy azon a helyen maradok, ahova Isten helyezett és mindegy, hogy mi történik, azt teszem, amit az Ige mondott.

Az Ige mindenkor győzelemre vezet bennünket. Tudjátok, a focimeccs végeredményét sem a félidőben mondják meg. Lehet, hogy a félidőben a kedvenc csapatod veszítésre áll, na de még van egy második félidő! Tehát mi is úton vagyunk, és lehet, hogy éppen nem az látszik, amiben hiszel. Éppen ezért van szükséged a hitre, ezért van szükségünk az engedelmisségre, hogy ami nem úgy van, ahogy lennie kellene, azokat megváltoztassuk.

Bizony meg kell állni, ki kell tartani! Nem minden hullik az ölünkbe csak úgy! Van egy rész, amit nekünk meg kell tenni. A Római levélnek az egyik legfontosabb része ez a két vers. Ne a világ trendje szerint éljünk! Nagyon sokakat beszippantott a világ. A mai korunknak az a paradigmája, ahogy mondani szokták, az egyszerűen megfertőzte, hogy a világ jött be az Egyházba, pedig az Egyháznak kell kimennie a világba. Nyilvánvaló, hogy mindannyian a világból jöttünk be, vagy vallásból, vagy a világból. Egyformán mindkét esetben van mit Istennek lebontania, és van mit fölépíteni. Valakivel beszélgettem tegnap és azt mondta, hogy ateista volt, mielőtt hívővé lett volna. Mondom neki, hogy akkor legalább Isten veled a nulláról kezdheti, nem kell lebontania semmilyen téves, vallásos dolgokat az életedben. Ez egy nagyon nagy előny.

Tehát az áldozat, a befektetés, az az életünk, amelyet Istennek szentelünk. Az Isten nem azt nézi, hogy mennyire vagyunk tökéletesek, hanem azt, hogy a szívünk őszinte-e az odaszenteléshez, és igyekezzünk-e az életünket az isteni akarathoz igazítani. Ha Isten a hibáinkat nézné, akkor agyoncsaphatott volna már mindegyikünket, mert hibánk mindegyikünknek van bőséggel. Növekednünk kell, és ahogy nő a hitünk, ahogy minél jobban együtt tudunk működni Isten Szellemével, úgy egyre inkább tudunk növekedni, és Isten Szelleme tud segíteni. Egy hitetlen embernek, egy engedetlen, makacs embernek a Szent Szellem ugyan segítene, de nem tud, mert visszautasítja Isten vezetését.

Mit mondott Jézus a farizeusoknak? Ti mindenkor ellene álltatok a Szent Szellemnek és meg akartok engem ölni. Ők a betűhöz ragaszkodtak, és a betűt nem helyesen értelmezték, nem ismerték föl a próféciákat. Nem ismerték föl azokat a kijelentéseket, amiket Isten tett. Belesüppedtek, beleragadtak a vallásosságba. Ez teljesen elvakította a szemüket. A 2Korinthusban van, hogy a lepel ott van a szemük előtt, amikor a Mózeset olvassák. De Krisztusban lehull ez a lepel és meglátják az Ószövetségben a Krisztust. Gondolj bele, hogy Pál apostolnak csak az ószövetségi írása volt. Az

összes tanítvány mind az Ószövetségből prédikálta a Krisztust. Pál Thesszalonikában három hetet prédikált, ott olvassuk az Apostolok cselekedeteiben, és bebizonyította a zsidóknak, akik ismerték az Írásokat, hogy Jézus a Krisztus. Mi történt? Volt, aki hitt benne és volt, aki nem. Ez ma is így van! Prédikáljuk az Evangéliumot, prédikáljuk a megigazolásról szóló jó hírt, van, aki elfogadja és hisz benne és áldást vesz, van, aki nem fogadja el. Ez így volt Jézusnál is. Amikor elküldte a tanítványait, akkor azt mondta, hogy ne aggodalmaskodjatok, ha nekem hittek, akkor nektek is hinni fognak, ha engem elutasítottak, akkor majd titeket is el fognak utasítani. Ez nem állít meg bennünket abban, hogy azt tegyük, amit az Ige mond, amiről Jézus beszél.

Az igazi odaszentalódás az életünk Istennek való följánlása azáltal, hogy megújítjuk az elménket, és az életünket Isten akaratahoz igazítjuk. Ebben van egy társunk, aki a Szent Szellem. Nem tudjuk magunkat jobbra tenni Isten segítsége nélkül még ez sem megy. Amit viszont Isten nem fog megtenni helyetted az, hogy odaszánd magad. Azt neked kell megtenni, az a te részed, hogy odaszentalod magad, elkötelezd magad és megújítsd az elmédet! Ez megint a mi részünk, hogy elkezdjünk ebben az új életben járni úgy, ahogy azt Isten szeretné, az Ő Igéje szerint! Ezért törekszünk arra, hogy jobban megértsük az Írásokat, hogy kijelentéseket vegyünk Istentől, mert ezáltal tudunk növekedni. Nem mindig könnyű ilyen nehéz témákat végighallgatni, mint a Római levél. Lehet, hogy jobban szeretnél arról hallani, hogy Isten hogyan áld meg téged és hogyan tudsz sok pénzhez jutni. Nyilván ez is fontos része az életünknek, de épülnünk kell Őbenne. Van egy olyan rész, amit nekünk meg kell tenni. Itt nem önmegigazításról beszélek, nem látszatvallásosságról, meg látszatcselekedetéről, hanem egy olyan dologról, aminek benned kell megtörténnie. Bennünk kell végbe mennie!

Tehát ez az igazi odaszentalódás. Ez nem egy egyszeri aktus, ami egyszer megtörténik, hanem folyamatosan gyakorolt döntés az életünkben, amelyek eredménye az lesz, hogy a Szent Szellem megújító munkája által fejlődik bennünk a krisztusi jellem. Ez a lényeg!

A szellemi ajándékozottságról lesz most szó, a 12,3–8. között jönnek az ajándékok. Nagyon sok hívő van eltévelyedve ezzel kapcsolatban is. Azért, mert valakinek van egy ajándéka, attól nem lesz érettebb keresztyén. Még egyszer elmondom, mert ez nagyon fontos. Csak azért, mert valaki apostol, vagy evangélista vagy próféta, vagy tanító, vagy pásztor, attól még nem biztos, hogy a krisztusi jellem uralja száz százalékban. Az ajándékok és a krisztusi jellem két különböző dolog. Lehet-e ember úgy ajándékozott, hogy közben rosszabb életet él, mint egy pogány? Igen, lehet, és ha nem hiszed nekem, akkor olvasd el az 1Korinthust. Ott azt mondja Pál, hogy semmilyen szellemi ajándéknak híján nem voltak. De mégis mi volt köztük? Szakadások vannak köztetek! Szakadtok szanaszét, közben azt hiszitek, hogy milyen szellemiek vagytok! Azt mondjátok, hogy én a Pál vagyok. Nem, én az Apollósé, mert az szebben beszél, mint a Pál. Mégis csak az alexandriai iskolát végezte el, az olyan ékesszóló görögül, hogy Pál csak ipari tanuló lehet mellette. Én ömellette vagyok, nekem a Pál tetszik. Nekem meg a Péter tetszik, mert még az árnyékától is meggyógyulnak.

Mit mondott erre az Ige? Csecsemők vagytok! Gyerekek vagytok! Testiek vagytok! Mert ember szerint ítélték. Nem ez történik a mai gyülekezetekben is? Én az X. Y.-t követem. Mit mondott erre Pál: Kicsoda Pál? Kicsoda Apollós? Csak szolgálak tiérettetek. Mert nem számít sem Pál, sem Apollós, hanem csak egyedül a növekedést adó Isten. Mert erre a kösziklára építünk. Ha levesszük erről a szemünket és embereket követünk, akkor van néhány nagyon ajándékozott ember, akinek a hátrá ki lehetne írni, hogy ne kövess, mert én is eltévedtem! Az, hogy valaki által hatalmas dolgok történnek, nem jelenti azt, hogy már fölnövekedett Krisztusban. Ne keverjük össze! Az ajándékok szükségesek, segítenek nekünk abban, hogy a krisztusi jellem kifejlődjön bennünk. De attól még nem leszünk krisztusiak, mert vannak ajándékaink!

Tudom, mert a szolgálatom elején, amikor még ennyire sem voltam fölnövekedve, mint most, akkor képzeljétek el milyen helyzetben lehettem, és imádkoztam az emberekért és meggyógyultak. Nem mindent úgy tett az ember, ahogy tenni kellett volna. Pedig csodák történtek, a süket fülek megnyíltak, a bénák fölálltak, minden az égvilágon, de az nem jelenti azt, hogy én fölnövekedett voltam az Igében. Biztatásként mondom, hogy Isten tud használni mindannyiunkat. De itt nem szabad megállnunk, mert Isten Szelleme a szellemi ajándékokat pontosan a Gyülekezet építésére

adta. Az 1Korinthus 12,7-ben van, hogy épülésre adatott a Szent Szellem, haszonra adatott. Ha egy ajándékozott ember rombol, az nem a Szent Szellem munkáját végzi! Mindegy, hogy mekkora elhívása van, mindegy, hogy mekkora nagyágyúnak tartja valaki, az pusztít, az az ördög munkája, nincs felnőve! Ha a hústest indulatait valaki nem tudja uralni, akkor az sincs fölnövekedve. Úgy gondolom, ezen a területen egyikünk sem dicsekedhet. Én biztos nem! Tehát nekem van hova növekednem, van hova fejlődőm. De ha valaki nem tudja uralni az érzéseit, nem tudja uralni a test indulatait, arról a Biblia azt mondja, hogy még csecsemő. Mindegy, hogy mit tett általa Isten. Tehát a krisztusi jellem és az ajándékozottság két dolog. Bírhat valaki sok-sok ajándékkal, attól még nem biztos, hogy a jelleme egyenes.

Nagy csalódás a hívőknek, amikor látjuk azt, hogy mik történnek emberekkel és némelyiknek az élete egy botrány. Ez nagyon sokat árt! Ezért mondja az Írás, hogy igen, föl kell növekednünk! Isten adja az ajándékokat és az ajándékok nagyon sokat segíthetnek bennünket abban, hogy felnövekedjünk a Krisztusban. Erről szól a Római levél, hogy megigazultak vagyunk, de lehetnek a cselekedeteink rosszabbak, mint egy pogányé. Az 1Korinthus 5-ben mit ír? Olyanokat tettek ott, hogy azt mondja Pál, hogy átadom inkább a sátánnak a test veszedelmére, hogy a szellem megmeneküljön. Ezek nagyon fontos részek.

Róma 12,3–7.

3. Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.

Mit ír itt az Írás? Senki ne tartsa többre magát! Úgyis megfogalmazhatnánk, hogy ismerd föl a korlátaidat is, hogy nem vagy mindenható, te nem tudsz mindent. Vannak olyan területek, ahol Isten valakinek több ajándékot adott. Igen, ismerjük el egymás elhívását, egymás ajándékait, mert ezért adta Isten a testet. Isten nagyon bölcs Isten!

Nincs egy olyan ember se a világon, akinek Isten minden ajándékot, minden képességet odaadott. Lehet az hatalmas szolgáló, akkor sem adta oda. Mert például van, aki jó a kamerázásban, van, aki a hangosításban, van, aki jól dobol. Ha engem odaültetnétek, akkor lehet, hogy nagy zajt csapnék, de nem szívesen hallgatnád. Értitek, hogy mindenkire szükségünk van? Mert mindenkinek van valami ajándéka. Van, aki olyan jól tud sütni, hogy az már bűn, ahogy mondta egyszer valaki. Tehát mindenkinek van valami kegyelmi ajándéka. Ezért adta Isten, ezért osztotta szét, hogy ezeket az ajándékokat használjuk a közösség javára, mégpedig nem dicsekvésre, hogy nézd, milyen jó vagyok, milyen szuper vagyok, hanem azért, hogy építsen és nem azért, hogy dicsekedjünk. Nem is azért, hogy kevélykedjünk, vagy egyéb hasonló célokkal. A Szent Szellem nem azért van, hogy keresztény sztárokat neveljen, hanem azért, hogy építse a Gyülekezetet. Ezért adtak az ajándékok, és hogy épüljünk a Szent Szellem által, épüljünk a szolgálatok által. Épüljünk az apostol vagy próféta, vagy a tanító által.

Nagyon sok kincset helyezett el Isten a gyülekezetben. Igen, ezeket nekünk föl kell ismerni. Isten használni szeretné a közösségnek nem a rombolására, hanem az építésére. Tehát a Szent Szellem ajándékai, legyen az egy prófétai szolgálat, de mondjuk, ha az szétszed gyülekezeteket, mert ő a nagy próféta és elkezdene rohangálni az emberek utána, akkor az a Testet építi vagy rongálja szerintetek? Azt hiszem, hogy egyszerű a válasz. Senki nem vonja kétségbe, hogy nincs olyan ajándéka, de egy ajándékot lehet rossz célra is használni. Lehet, hogy éppen úgy gondolja, hogy a Szent Szellem azért ajándékozta meg őt, hogy valamilyen sztár legyen, sztárprédikátor. Ez megint olyan, hogy a világ bekerült az Egyházba. Ez a hollywoodi téma. Nem ezért adatott a Szent Szellem! Rohangálnak a híres emberek után az emberek és elkezdene nem Istenben bízni, hanem valamelyik gyógyítószolgálatban. Majd, ha ő imádkozik, akkor meggyógyulok! Kiben bízol akkor? Istenben kell bízunk! Az Ószövetségben rengeteg példát látunk erre, amikor Isten egy királyt megmentett az ellenségtől. Olvashatunk sok ilyen történetet. Isten megóvta őket, csodát tett, utána a király elment, és szövetséget kötött az ellenséges néppel, és akkor az ő fegyvereiben bízott és nem Isten védelmében. Akkor azt mondta Isten, hogy jó, akkor itt van a ti bukásotok, mert emberben bíztok!

Ugyanez van nálunk is! Ez megint a csecsemőkor! Nem növekedtünk föl, egyikünk sem érte el. Ezt most nem azért mondom, hogy kárhoztassalak, hanem azért, hogy ismerd föl, hogy mi Istenben bízunk. Hálát adunk mindenkinek, akit Isten elhelyezett a családban, elhelyezett a közösségben, hogy mi épüljünk és növekedjünk általa. Egy valaki számít, az pedig a növekedést adó Isten.

4. Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van:

5. Azonképpen sokan egy Test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk.

Tehát közösség! Ha egy valami megsérül a fizikai testben és ezt példaként hozza, akkor lehet, hogy valami az agyban sérült meg és az kihatással van a kezedre. Találkoztam emberekkel, akiknek valamilyen agyprobléma miatt lebénult az egyik oldaluk. Agyvérzés miatt, például. Nem a keze bénult le, hanem az agya. De már nem tudott működni rendesen sem a keze, sem a lába. Ugyanez van a Krisztus Testében is. Ha valamelyik tag kárt szenved, akkor az az egész Testnek a kárára lehet. Ehhez hasonlítja itt.

6. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítjük;

7. Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban;

Nagyon sok segítő szolgálat van, akiket nem látsz, mert például ott ül valahol fent a toronyban és éppen vágja a műsort. Vagy éppen ott bújik meg valamilyen sarokban és végzi a munkát. Vagy éppen valaki imádkozik, és nem olyan látványos, de mégis hatalmas dolgokat végez el. De Isten látja! A jutalmát Istentől fogja venni! Lehet, hogy az emberek még meg sem dicsérik, hogy milyen jól csináltad. Lehet, hogy éppen nekem is növekednem kellene, hogy milyen jól kameráztál ma, vagy milyen jó volt ma a hangosítás, vagy milyen jó volt ma a dicséret, vagy milyen jól énekeltél ma. Kell az embereknek a biztatás, a Krisztusban való egészséges biztatás. Azért az jól jön, építi az embereket. De Isten látja, és az igazi jutalmadat nem emberektől fogod kapni, hanem Istentől. Ezzel a hozzáállással álljunk hozzá.

Róma 12,9.

9. A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.

Ezek olyan dolgok, amik szintén a megigazult élet gyümölcsei, a jellemzői. Ugrálok, hogy én megigazult vagyok. Megigazult vagyok! Felolvashatod ötször, hatszor, hétszer, minden alkalmon a hokedlidről a 4. és 5. részt a Római levélből, attól még nem leszel szellemi keresztény. Se én, se te! Van egy növekedési folyamat. Én nem járok gyülekezetbe, de olyan szellemi vagyok! Tényleg? Ezt valaki másnak elmondhatod, de egy régebb óta Igét olvasó ember már nem fogyasztja ezt a táplálékot. Ha te tényleg szellemi vagy, akkor eljössz a gyülekezetbe. Akkor választasz egy közösséget, aminek a hasznára, az épülésére lehetsz. Ez Isten akarata. Ezért lesz majd a jutalmunk! Mert Isten közösségpárti.

Ezt lehet, hogy már unjátok tőlem, de addig prédikálom nektek, amíg elhiszitek. Én már hiszem, hogy ez így van, és mindenki csak abból tud adni, amije van. Isten tényleg közösségpárti! Azt akarja, hogy együtt, szépen növekedjen a Test és főleg szeretetben. Ha majd megnézzük a szellemi ajándékokat az 1Korinthus 12. és 13. és 14. részében, látjuk, hogy pontosan erről szól. Talán Attila idézte nemrég, hogy még ha angyaloknak a nyelvén szólok is, de szeretet nincs énbennem, akkor semmi vagyok. Mindegy, hogy mennyit imádkozol nyelveken reggeltől estig. Ez nem tesz téged krisztusibbá! Nem baj, ha ezt teszed, ha neked ez az elhívásod, hogy ezt kell tenned, akkor persze, tedd azt. De ha ezt nem a szeretet hatja át, akkor semmit nem érsz el.

Mit jelent a szeretet? A közösség javára, mások javára, nem önzésből, nem képmutatásból teszem, akkor ennek óriási a haszna. De ha ez nem így van, akkor azt mondja, hogy az semmi. Semmi! Még ha a vagyonomat felétem is, ha mindazt szétosztom is. De ha ezt nem szeretetből teszem, nem azért, hogy tényleg valakinek a hasznára, főleg a Krisztus Teste, a Gyülekezet hasznára, épülésére, javára teszem, akkor olyan, mintha meg sem tettem volna. Ez az úgynevezett

üres cselekedet a fa, a széna meg a pozdorja, ami, ha jön a jutalmazás napja, meg fog égni. Abból lesz a jutalmunk, amit tényleg a szívünkben, tényleg szeretet által, tényleg az önzetlen szeretet által a Krisztus munkájába, Isten munkájába befektetünk. Ezért fontos Istennek a gyülekezet, mert nincs más, aki majd kimenjen a világba és behozza a világot a Krisztus Testébe. Mi a cél utána? Az, hogy ők is fölépüljenek.

Billy Grahamnak az egyik mondata tetszett. Azt mondta, hogy például egy evangélista akkor fejezi be a munkáját, ha az elveszettebből evangélista lesz. Ott van befejezve a dolog! Nem csak kifogjuk a halat és utána kidobjuk a partra, hanem Isten azt akarja, hogy fölnövekedjünk. Isten akarata a növekedés. A növekedést adó Isten! Minden üzenetünk Jézusra kell, hogy mutasson. Azt az üzenetet, amely nem Krisztusra mutat, hanem ránk, azt jobb, ha el sem mondjuk! Krisztusra kell fókuszálnunk, róla szól az egész Szentírás, róla szól az egész Gyülekezet! Mindennek róla kell szólnia! Mert az embereknek Ő tud örök életet adni.

Róma 9,14–15.

14. Áldjátok azokat, akik titeket üldöznek; áldjátok és ne átkozzátok.

Ezt könnyű megtenni? Nem, ez bizony nem kis erőfeszítés. Én már többször alulmaradtam ebben a küzdelemben, de ettől még nem adjuk föl, mert Isten Szelleme bennünk van, és egyre jobbak leszünk benne és egyre inkább növekedünk.

15. Örüljétek az örülőkkel, és sírjátok a sírókkal.

Mit jelent ez? Azt, hogy figyeljünk oda, legyünk érzékenyek egymásra. Vannak helyzetek mindenki életében. És akkor ki az, akire számíthatsz? A hívó társaidnak, a családtagjaidnak kell lennie azoknak, akiktől számíthatsz akár vigasztalásra. Például olvashatjuk, hogy Jézus könnyorületességre indult. Könyorületességre indult! Nagyon sok esetben.

Róma 9,17–19.

17. Senkinek gonoszért gonosszal ne fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt.

Taníttja ezt a Biblia? Itt van benne, abban a Római levélben, amelyik azt is írja, hogy hit által megigazultunk. Ugyanabban a levélben van! Tehát ezek ugyanúgy részei a megigazult életnek. Ugyanúgy részei az Evangéliumnak.

18. Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességben éljétek.

Ez is itt van az Igében!

19. Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr.

Ez is a Római levélben van! A trónon nem mi ülünk, hanem Jézus, az a hely már foglalt. Jézus ül az ítélőszéken, majd mi az Ő ítélőszéke előtt állunk, mert mi már megmenekültünk az ítélettől a Krisztusban. Mi a jutalmainkat fogjuk átvenni, az Úr fog megítélni bennünket azért a munkáért, amit az Ő országában végeztünk. A cselekedetünknek ez lesz a haszna. Pál világosan, hogy futok. Miért futok? A jutalomért futok, amit majd megad nekem az Úr, az igaz bíró. Nem csak azért tesszük elsősorban, de igenis lesz egy örök jutalmunk, amit sohasem veszítünk el. Itt a földön bármit szerzel, bármilyen jutalmat, az az enyészete lesz egy idő után. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy itt a földön ne csináljunk semmit. Sőt Isten azt akarja, hogy ezt az utazásunkat is, itt a földön, luxusosztályon utazzuk végig. Ne felejtse el, hogy egy luxusosztályra vettél jegyet! Ha még mindig nem ott ülsz, akkor foglald el a helyedet, ott, ahova Isten helyezett!

Erre azt mondják, hogy megint sikerevangéliumot hirdetünk, de én kudarc evangéliumot nem akarok hirdetni. Én már elhatároztam! Igenis, a jó hír az jó hír! Krisztus megváltott bennünket, vezet bennünket, és vannak élethelyzetek, amikor ez abszolút nem látszik az életünkön. Az igazság akkor is igazság. Pontosan azért kell hitünknek lennie, hogy valóságba hozza azt, ami megvan ugyan, de még nem látható. Ezért kell mindent úgy tennünk, ahogy az Ige mondja. Lehet, hogy befektetés az, amikor az embernek meg kell feszítenie a hústestét, vagy valami nem úgy történik, ahogy azt a hústeste szeretné, akkor ezt vegyük úgy, hogy az egy befektetés Isten országába. Ez gyümölcsöt fog hozni! Eredményt fog hozni! Befektetés nélkül nincsen eredmény.

Nagyon sokan irigylik a vállalkozókat. Vannak nagyon sokan sikeres keresztény vállalkozók. Hálát adunk Istennek! De az nem úgy történt, hogy az illető egyik reggel fölébredt, aztán ő sikeres vállalkozó lett, hanem annak volt egy folyamata. Bizony végigment olyan folyamatokon, amit te lehet, hogy nem vállaltál föl, vagy nem vállalnál föl. Itt ugyanerről van szó, hogy be kell, hogy fektessünk Isten országába. Áldozatot kell hoznunk! Erőfeszítést kell tennünk! Ebben Isten Szel-
leme segít nekünk. Ezt nem lesz könnyű leküzdenünk, az ember testének az indulatait, a rossz szokásait, meg azokat, amik a kárára vannak igazából. A Római levél erre is tanít bennünket, hogy mit tegyünk ebben a megszentelt, megigazult életben. Ha ezt megtesszük, akkor boldogok leszünk. Győzelemről győzelemre araszolunk előre az Úr Jézus Krisztusban. Záró mondatként itt írja a 21-es igevers:

Róma 12,21.

21. Ne győztedd le a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd le.

Ámen! Jövő héten folytatjuk! Köszönjük Isten kegyelmét!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**